

kurulu, genel direktörlük ve yan kuruluşlardan oluşmaktadır. Genel konferans, teşkilâtın en yüksek organı olup görevi genel prensipleri ve siyaseti tayin etmek, kararlar almak ve uygulanmasını denetlemektir. İki yılda bir toplanan ve üye devletlerin beşer temsilcisinden oluşan genel konferansa üye devletler alfabetik sıraya göre başkanlık yaparlar ve bunu devletini temsilen eğitim kültür veya yüksek öğretim bakanlarından biri üstlenir. Yönetim kurulu ise üye devletlerin birer temsilcisinden meydana gelir; Genel konferansın kendisine verdiği yetkiye dayanarak çalışır ve onun aldığı kararları uygular. İdarî birimleri kendisinde toplayan ve kuruluşundan itibaren Kahire'de bulunan genel direktörlük, Mısır'ın İsrail'le Camp David Antlaşması'nı imzalaması üzerine 1979'da üyeliği dondurulan Mısır'dan Tunus'a, alt kuruluşlar da bazı Arap şehirlerine nakledildi. Genel direktör, direktörlüğün bütün sorumluluklarını yerine getirir ve genel konferansa teşkilâtın çalışmaları hakkında rapor sunar.

Kendi alanında uzmanlaşmış birçok özel kuruluş, teşkilâta bağlı olarak çalışır. Bunlar genel direktörlükte ve genel direktörlük dışında olmak üzere ikiye ayrılır. Genel direktörlükte eğitim, kültür, tabii ilimler, dokümantasyon ve enformasyon, haberleşme, idarî ve malî işler birimleri yer almaktadır. Genel direktörlük dışındaki kuruluşlar ise şunlardır: Okur Yazarlık ve Yetişkinleri Eğitim Teşkilâtı (Kahire 1967; Bağdat 1978), Arap Yazmaları Enstitüsü (Kahire 1946; Küveyt 1980), Arap Tercüme (Arapçalaştırma) Koordinasyon Bürosu (Fas 1961), Okuma Yazma Eğitmeni Yetiştirme Merkezleri (Trablus ve Bahreyn 1976), Har-tum Milletlerarası Arap Dili Enstitüsü (1974), Arap İnceleme ve Araştırmaları Enstitüsü (Kahire 1953; Bağdat 1979), Aden Körfezi ve Kızıldeniz Çevre Programı (Cidde 1980), Doğu Afrika Bölge Bürosu (Mogadişu 1978), Arap Devletleri Eğitim Teknolojisi Merkezi (Küveyt 1975), UNESCO Daimî Bürosu, Eğitim, Kültür ve Bilim Millî Komisyonları (üye ülkelerin hepsinde) ve daimî delegeler.

ALECSO Arap nüfusunun malî kaynaklarını, maharet ve kabiliyetlerini en iyi bir şekilde birleştirmek ve Araplar'ı bütünleşmiş bir toplum haline getirebilmek için uzun ve orta vadeli iki çalışma planı hazırlamıştır. Bunlar 1978'de genel konferansın hazırladığı, 1982-2000 yılları arasında kapsayan uzun vadeli ve 1982-1988 yıllarını kapsayan orta va-

Arap
Birliği
Eğitim
Kültür
ve Bilim
Teşkilâtı'nın
amblemi

deli planlardır. ALECSO kuruluş amacına uygun olarak eğitim, kültür, teknoloji, sosyal ve tabii ilimler, dokümantasyon ve enformasyon alanlarında önemli çalışmalar yapma gayretinde olup millî ve milletlerarası teşkilâtlarla yardımlaşmaktadır. Uzman eleman, öğretim üyesi ve öğrenci değişimini sağlamak, öğrencilere burs vermek ALECSO'nun görevlerindendir. Arap yazmalarını toplamak ve korumak üzere müstakil bir enstitü kurulmuş, ilmî araştırma ve yayıncılıkta önemli mesafeler katedilmiştir. Uzman kuruluşlar kendi alanlarıyla ilgili yayın yapmakta, eğitim programları düzenleyip seçkin eleman yetiştirmektedirler. Teşkilât Arap kültürünü, tarihî eser ve şehirleri, özellikle işgal altındaki Kudüs şehrini, eğitim ve kültür kuruluşlarını siyonist yayılmacılığa karşı korumak ve Filistin mirasını yaşatmak için gayret göstermektedir.

Siyasî saha dışında Arap milletleri arasında dayanışmayı güçlendiren ALECSO hükümetler, resmî, gayri resmî ve milletlerarası kuruluşlar nezdinde Arap dünyasının karşılaştığı problemlere karşı Araplar'ı şuurlandırmak, onları sosyal ve kültürel yönden geliştirmek için çalışmalar yapmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Gassân Yûsuf Mezâhim, *el-Munazzamatü'l-'Arabiyyetü'l-mütehaşşışa ft niḥâkı Câmî'atü'd-düvelî'l-'Arabiyye*, Kahire 1976; Hârûn Hâşim Reşid, *Câmî'atü'd-düvelî'l-'Arabiyye*, Tunus 1980; *Arab League Educational Cultural and Scientific Organization*, Tunus 1982; *Merkezü Dirâsâtü'l-vaḥdetü'l-'Arabiyye*, Câmî'atü'd-düvelî'l-'Arabiyye *el-vâkı' ve't-tumûh*, Beyrut 1983; *The Middle East and North Africa* 1984-85, London 1984, s. 199; *el-Munazzamatü'l-'Arabiyye li't-terbiyye ve's-şekâfe ve'l-'ulûm*, Tunus 1989.

EKMELEDDİN İHSANOĞLU

ARAP CAMİİ

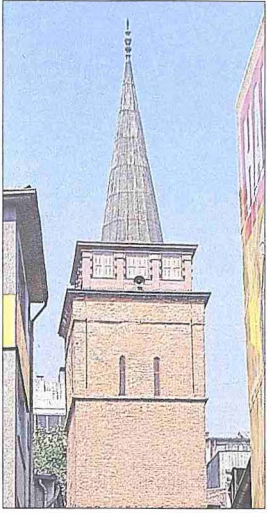
İstanbul'da Galata'da
kiliseden çevrilme en büyük cami.

Caminin, Emevî Kumandanı Mesleme b. Abdülmelik tarafından 97-99 (716-717) yılları arasında yapılan İstanbul kurtuluşu sırasında inşa edildiği yolunda-

ki rivayetin aslı olmadığı bilinmektedir. Bizans'ın müslümanlar için yapılmasına müsaade ettiği mescidin ise şehrin içinde olduğu anlaşılmaktadır. Galata'da VI. yüzyıla ait Aya İrini (Hagia Eirene) Kilisesi'nin kalıntıları üstünde, İstanbul'da Latin hâkimiyeti yıllarında (1204-1261), muhtemelen Katolikler tarafından San Paolo adında bir kilise yapılmış, fakat kesin olarak XIV. yüzyıl başlarında bu yapı Dominiken tarikatı mensuplarının eline geçerek aynı yerde büyük bir manastır ile San Paolo ve San Domenico adına yeni bir kilise inşa edilmiştir. XIV ve XV. yüzyılın ilk yarısında pek çok İtalyan buraya gömülmüştür.

Fetihten sonra, fethedilen şehirlerde en büyük kilisenin camiye çevrilmesi usulüne uyularak bu kilise de bizzat Fâtih Sultan Mehmed vakfı olarak 1475'e doğru camiye çevrilmiştir. Fâtih vakfiyelerinde Galata Camii olarak adı geçen MESA DOMENKO Kilisesi burası olmalıdır. Ancak İspanya'daki Benî Ahmer-Benî Nasr İslâm Devleti'nin 1492'de sona ermesi üzerine, oradan göç eden müslümanların bu cami çevresine iskân edilmeleri üzerine burası Arap Camii adını almış ve esasının müslüman Araplar tarafından fetihten evvel kurulduğu efsanesi buradan doğmuştur. Kilisenin, Türk mimarisine tamamen yabancı bir biçimde olan kare planlı çan kulesinin Suriye'deki ve bilhassa Şam'daki Emeviyye (Ümeyye) Camii minarelerine çok benzemesi de bu efsaneyi destekleyen bir unsur olmuştur.

Cami III. Mehmed (1595-1603) zamanında tamir edilmiş ve XVII. yüzyıl sonlarında çevresini saran evler yıktırılmıştır. Azapkapısı'nda güzel bir sebil-çeşme ile 1956'da yıktırılan bir sıbyan mektebi vakfeden II. Mustafa'nın zevcesi ve I. Mahmud'un annesi Sâliha Sultan Arap Camii'ni hem tamir ettirerek genişletmiş, hem de 1147'de (1734-35) yeni bir şadırvan yaptırmıştır. Cami 6 Cemâziyelevvel 1222'de (12 Temmuz 1807) bir yangın geçirmişse de hemen tamir edilmiştir. Bu tamir sırasında, Dîvân-ı Hümâyun kâtiplerinden Hacı Emin Efendi tarafından binanın manzum bir tarihçesi yazılarak taşla işlenmiş ve bu levha mihrabın sağındaki duvara tesbit edilmiştir. Bu manzumede caminin esasının Mesleme'ye dayandığı uzun uzadıya anlatılmıştır. 1285'te de (1868-69) Sultan II. Mahmud'un kızı Âdile Sultan, kocası Mehmed Ali Paşa ile birlikte avlunun altına bir sarnıçla bugün görülen şadırvan-

Arap
Camii'nin
minaresi**BİBLİYOGRAFYA :**

Ayvansarâyî, *Hadikatü'l-cevâmi'*, II, 30; Celâl Esat Arseven, *Eski Galata ve Binaları*, İstanbul 1329, s. 46-51; T. Öz, *Zwei Stiftungsurkunden Sultan Mehmed II.*, İstanbul 1935, s. IX; *Fâtih Vakfiyeleri*, Ankara 1938, vr. 45^a-46^b, s. 202; vr. 318^a-320^b, s. 258; D'Alessio, *Le Pietre Sepolcrali di Arab Giami*, Genova 1942; B. Palazzo, *L'Arap Djami ou Eglise Saint-Paul à Galata*, İstanbul 1946; W. Müller-Wiener, *Bildlexikon zur Topographie İstanbuls*, Tübingen 1977, s. 79-80; J. Ebersolt, "Arab Djami et ses sculptures byzantines", *Mission Archéologique de Constantinople*, Paris 1921, s. 38-44; F. W. Hasluck, "The Mosques of the Arabs", *The Annual of the British School at Athens*, XXII, London 1916-18, s. 157-174; M. Canard, "Les expéditions des Arabes", *JA*, 208 (1926), s. 94-95; S. Eyice, "Arab Camii", *İst.A*, II, 936-947.

SEMAVİ EYİCE

**ARAP
EKONOMİK BİRLİĞİ KONSEYİ**

(مجلس الوحدة الاقتصادية العربية)

Arap Birliği'ne üye ülkeler arasındaki
ekonomik ilişkileri düzenleyen kuruluş.

Arapça adı Meclisü'l-vahdeti'l-iktisâdiyyeti'l-Arabiyye'dir (İng. Council of Arab Economic Unity). Arab Birliği Teşkilâtı Ekonomik Konseyi'nin aldığı bir kararla Haziran 1957'de, Arap Birliği'ne üye ülkeler arasında ekonomik ilişkileri düzenlemek, geliştirmek ve ekonomik bütünleşmeyi sağlamak amacıyla kurulmuştur. İlk toplantısını 1964 yılında yapan konseye şimdiye kadar ana sözleşmeyi imzalayarak onaylamış bulunan Mısır (1964), Irak (1964), Suriye (1964), Ürdün (1964), Yemen Arap Cumhuriyeti (1967), Küveyt (1968), Sudan (1969), Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti (1974), Birleşik Arap Emirlikleri (1974), Somali (1975), Libya (1975), Moritanya (1975) ve Filistin Kurtuluş Teşkilâtı (1975) üye olmuşlardır. 1979 yılına kadar Kahire'de bulunan dâimî merkezi, Mısır'ın Arap Birliği üyeliğinin, İsrail'le yaptığı Camp David Antlaşması'ndan sonra askıya alınması üzerine Amman'a nakledilmiştir.

Üye devletler arasında insanların, sermayenin, mal ve hizmetlerin serbest dolaşımını hedef alan kuruluşun organları bakanlar düzeyinde konsey, ekonomik ve idarî komisyonlar ile genel sekreterlikten ibarettir. Üye ülkelerin genellikle ekonomi, ticaret ve maliye bakanlarından oluşan temsilcilerinin meydana getirdiği konsey yılda iki defa toplanır ve her üye ülke temsilcisi sıra ile başkanlığı yürütür. Birer uzmanlık kuruluşu olan dâimî komisyonlar gümrük, para-maliye ve eko-

nomik işler alanlarında faaliyet gösterirler. Konseyin dâimî istişare ve teknik bürosu olan genel sekreterlik ise alınan kararların uygulanması ve takibi ile ilgilendir; çalışma programlarını hazırlamak, üye ülkelerin ekonomik problemleri ile ilgili araştırmalarda bulunmak ve yayın yapmak gibi görevleri yürütür.

Değişik alanlarda önemli faaliyetlerde bulunan konsey, 13 Ağustos 1964'te, üye ülkeler arasında gümrüklerin kaldırılması ve ticaretin serbest bırakılması amacıyla yönelik Arap Ortak Pazarı'nın kurulmasına karar vermiş ve Irak, Libya, Moritanya, Ürdün, Suriye, Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti ile Mısır bu kuruluşu üye olmuşlardır. 1965 yılı başından 1970 yılı sonuna kadar devam eden hazırlık döneminde, üye devletler arasında ticaret serbestisinin uygulanabilmesi yönünde önemli mesafeler alınmış olup 1971'de başlayan ikinci dönemde ise gümrük birliğinin kurulmasına çalışılmaktadır. Arap Ekonomik Birliği Konseyi, Arap Ortak Pazarı'nın kuruluşunu gerçekleştirmenin yanında, üye ülkeler arasında ekonomik birliğin tesisi için bazı çok taraflı antlaşmaların imzalanması, ortak teşebbüslere işlerlik kazandırılması, ortak işletmelerin kurulması ve ihtisas federasyonlarının teşkilâtlandırılması gibi faaliyetlerde de bulunmuştur. Bu faaliyetlerin dışında ekonomik birliğe yönelik malî politikaların koordine edilmesi, sosyal güvenlik, gümrük ve yatırım mevzuatının birbirine yaklaştırılması gibi konularda da çalışmalar yapmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Gassân Yûsuf Mezâhim, *el-Munazzamâtü'l-'Arabiyyetü'l-mütehaşşaşa fi nitâkı Câmî'ati'd-düveli'l-'Arabiyye*, Kahire 1976, s. 571; Câmî'atü'd-düveli'l-'Arabiyye (Merkez Dirâsâti'l-vahdeti'l-Arabiyye), Beyrut 1983, s. 1003; Müfid Mahmûd Şibah, *Câmî'atü'd-düveli'l-'Arabiyye*, Kahire 1987, s. 402; *The Middle East and North Africa* 1988, London 1987, s. 220; *Mîşâk Câmî'ati'd-düveli'l-'Arabiyye ve ehem-mü enzimetiha* (Câmiatü'd-düveli'l-Arabiyye), Tunus, ts., s. 162.

HALİT EREN

ARAP SÂLİH EFENDİ

(XIX. yüzyıl)

Zâkirbaşı, bestekâr.

Doğumu, tahsili ve ölümü hakkında herhangi bir bilgi bulunmamakta ise de hayatının büyük bir kısmını İstanbul'da geçirdiği bilinmektedir. Yedikule'de Halvetiyye'den İmrahor (Mîrâhur) Tekkesi'ne

vanı yaptırmıştır. Arap Camii'nin 1913-1919 yıllarında Giritli Hasan Bey idaresinde büyük ölçüde tamine girişilerek çatısı kaldırılmış, avlu tarafındaki duvarı indirilip daha ileri alınmış, yeni bir son cemaat yeri yapılmış, içerideki mahfiller ahşap direkler üzerine yeniden inşa edilmiştir. Bu arada döşemenin altında bulunan XIV-XV. yüzyıllara ait yüzden fazla İtalyan mezar taşı Arkeoloji Müzesi'ne kaldırılmıştır. Minarenin alt kısmındaki duvarda da kiliseden kalma fresko resimlere rastlanmıştır. Mihrabın solundaki hücre "Mesleme'nin çilehanesi" olarak düzene konmuş, dışarıda ise kaldırılan hünkâr mahfil merdiveninin yerinde rüya ile keşfedildiği söylenen bir Arap Baba merkadi düzenlenmiştir.

Minarenin altındaki geçitte görülen tuğla duvar kalıntıları Bizans devrine aittir. Dikdörtgen biçiminde uzun bir yapı olan caminin son cemaat yeri 1913 yılında Arap mimarisi üslûbunda yapılmıştır. Kible tarafındaki kısım, tonozlarındaki kaburgalardan anlaşıldığı gibi gotik üslûptadır ve Latin kilisesinden kalmıştır. Bu kısma bitişik olan minare de altındaki gotik kemerli geçidi ile aynı devirdendir. Kulenin üçüz pencereleri kısmen örülerek mazgal haline getirilmiştir. Mihrap ve hünkâr mahfil ile yan kapıların dış çerçeveleri barok üslûpta olduklarına göre Sâliha Sultan'ın tamirinden kalmış olmalıdır. Bunlar, kible duvarına komşu bazı pencerelerden kalan izlerden görüldüğü gibi daha önce gotik biçimde iken tamirlerde değiştirilmiştir. Caminin bitişğinde bulunduğu bilinen Ali Paşa'nın hayratı 1106 (1694-95) tarihli çeşme ise bugün mevcut değildir. Fakat cami duvarına bitişik kitâbesiz iki çeşme bulunmaktadır.